

Olv.: Sir 35,15b-17. 20-22a – 2Tim 4,6-8. 16-18 – Lk 18,9-14
A farizeus és a vámos

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Emlékezünk és ünnepelünk!

Kedves Testvérek! Az emlékezésnek, az ünneplésnek értelme, célja, hogy jövőt tervezzünk! Ahhoz, hogy méltóképpen tudjunk emlékezni és ünnepelni, ahhoz szükségünk van a Lélekre! Ma, amikor a magyar forradalom 60. évfordulóját ünnepeljük, akkor nem elegendő a hősökre emlékezni, az áldozatokra gondolni, hanem a Lelket kell hívni!

A Lelket hívjuk ezen a mai reggelen!

Vasárnap általában zöld miseruhában misézik a pap. Azért vettem fel ezt a fehér miseruhát, mert az elején Szűz Mária képe van. ***Szent Pió Atya egykori emlékezése*** szerint, a Szűzanyára gondolva Magyarországnak dicsőséges jövőt szánt! Ez az emlékezés arról szólt, hogy az a kalitka, - amely Magyarország - amelyből majd a jobb jövőt hirdető galamb repül ki jó hírrel! Ha nevet akarunk adni ennek a galambnak, akkor én szabadságnak nevezném!

Szabadságszerető nép ünnepel ezen a mai napon!

A szentmisén ***kedves vendégünk Róbert Atya***, aki itt gyógyul a kórházunkban. Amikor kezdtem a papi szolgálatomat, akkor Dorog bányára kerültem. Legijesztőbb hely volt ez abban az időben! Róbert Atya Dorog falun volt káplán és sok-sok vigasztalást, szeretetet kaptam tőle! Egész életünkben bensőséges barátságban voltunk és vagyunk egymás iránt! Isten hozott Atya!

Örömmel említem, hogy egy fiatal párnak – többször olvastak is itt a szentmisén – ma reggel ***megszületett a kisfiú utódjuk!*** Isten éltesse! Lehet, hogy ő a jövő hírnöke! ***Juditra és Kálmánra is gondolunk!*** Ennyi mindent kell egybeölelnünk, hogy méltóképpen tudjunk ünnepelni! Tegyük meg!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Tele van a város 56-os plakátokkal, hősökkel találkozunk és hőssé lenni nem akaró áldozatokkal! Mi egyre kevesebben vagyunk, akik szép és fájdalmas emlékeket hordozunk magunkban a hatvan évvel ezelőtt történt eseményekről! Akik szembesülnek ezekkel az arcokkal, - hősök, áldozatok, - vajon mi mozdul a szívükben? Vajon mire gondolnak? Az ember sajátos tapasztalatra tesz szert, - az elmúlt évekre is gondolok – ezeken az ünnepnapon eseményeken, ezeken az 56-os évfordulókon!

Az mélyült el bennem, hogy akik átérték ezeket az eseményeket, azok torokszorítóan szólnak, igen sokszor csak néhány mondatot mondanak! Talán így van rendjén, hogy a legmeghatóbban azok tudnak beszélni, akik ezeket az eseményeket nem élték át! Ma én is úgy vagyok, hogy valami szorítja a torkomat és ***sok mindenre emlékezem!***

A legfájdalmasabb emlékem

Győrött a bencés gimnázium diákja voltam. A bencés papok nagyon fegyelmezetten voltak és minket is igyekeztek fegyelmezett emberekké nevelni! Mi nem úgy éltük át az 56-os eseményeket, mint sokan mások, mint Győrben is a középiskolások. Mi délelőtt iskolába jártunk és délután voltunk forradalmárok! Az feszítette a mellényünket, hogy délelőttönként azt láttuk, – nekünk ez öröm volt akkor – hogy jöttek a forradalmárok és keresték a mi nagyon **kedves hitoktatónk**at, aki nagyon erőteljesen részt vett az eseményekben!

Délutánonként a győri városháza erkélyén gyűjtő beszédeket tartott!

Halálra is ítélték, de neki még sikerült elmenekülni! Itthon halhatott meg, pár évvel ezelőtt temették Pannonhalmán a Boldogasszony kápolnában.

A legszívszorítóbb esemény volt számomra

Két 15-16 éves fiatal kiszabadítására indultunk! Velünk egykorúak voltak! Az ő bűnük az volt, hogy a városháza közelében található szovjet emlékmű tetejéről **leszedték az ötágú vörös csillagot!** Több tízezres tömeg ment az ávo központja elé! Amikor odaértünk, akkor az első emeleten szétterpesztett lábakkal álltak az ávosok fegyverrel a kezükben!

Mi szembenéztünk ezekkel a fegyveresekkel! Szerencsére nem lőttek!

Ha lőnek, akkor az történhetett volna, ami Mosonmagyaróváron és az ország számtalan városában, akár mint a parlamentnél is! Ennek a nagy ávos háznak az ötödik emeletén **megtaláltuk a két fiataalt**, akik már napok óta ott voltak! Olyan helységben álltak, amely kb. egy m² volt. Ketten voltak ezen a helyen és a fejükre csöpögött a fölöttük lévő wc összes hordaléka.

Halálsápadtak voltak, de amikor kinyitottuk az ajtót, az nekik az életre vezető kapu volt!

Elég volt!

Lehet-e ilyen eseményekről nagy szavakat mondani, – számtalan mást is említhetne az ember – akár kritikus, ítélkező szavakat? Ezek mind-mind olyan események voltak 1956-ban, amik Magyarország városainak utcáin zajlottak, történtek, amikről beszélni nagyon nehéz, amikről csak kritikus szavakat lehet mondani! Az igazságnak nem az ütemes üvöltözések, kiáltások jelentenek teret, másképpen kell ezeknek érvényesülni!

Mi volt a gyűjtőszikrája ezeknek az eseményeknek? Ezzel a két szóval lehet kifejezni: Elég volt!

Erről sok mindent lehet mondani, hogy miért volt elég?
Csak egyetlen igazságot szeretnék hangsúlyozni Isten oldaláról:
Isten mindennek és mindenkinek helyet ad a világban!

Amikor az egyik ember el akarja foglalni a másik ember helyét, akkor megszületik az emberben ez az igazság: **Elég volt!** Ennek milyen következményei lesznek?

Olyan események történnek, mint amiket átéltünk 1956-ban!

Ez a nép azért mozdult, mert helye van a világban!

Isten jelölte ki helyét ennek a nemzetnek, ennek a népnek!

Ha más akarja elfoglalni ezt a helyet,

akkor minden egészséges lélek azt mondja, ***hogyan nem!***

Minden egészséges lélek azt mondja,

hogyan ebből a törekvésből elég volt!

Tegnap az egyetemi ünnepségen mondta valaki:

Ez az esemény, ez a boldogító idő

néhány pillanat volt a mi nemzetünk életében!

Morális magatartás!

Ugyanakkor egy nagy igazságot fölemelt! Ez az, amire sokkal többet kellene gondolni, hogy még ilyen helyzetben, ilyen körülmények közepette is lehetséges morális magatartás! Ez nagyon fontos!

A moralitás a lélek egészsége!

Ilyen helyzetekben is lehetséges, hogy az egészséges lelkű ember úgy viselkedik, ahogy az emberhez méltó! Ennek alátámasztására hallhattuk a visszaemlékezésekben a ***nyitott tetejű gyűjtő perselyeket***, ahova az áldozatok hozzátartozóinak gyűjtötték a pénzt és senkinek nem jutott eszébe, hogy erre a pénzre külön kell vigyázni! *Vigyázott rá az egészséges lélek!*

Elgondolkodhatunk azon,

hogyan egy győztes forradalom után,

miért nem léphetett új útra ez a nemzet?

A szovjet csapatokkal kapcsolatos régi találgatás

Azt olvastam már nagyon régen, hogy Szovjetunióban, Moszkvában a magyarországi forradalmi események hatására megszületett a döntés, hogy a szovjet csapatokat kivonják! Ezzel kapcsolatos, hogy ***Nagy Imre*** volt többek között az oka, hogy a szovjet csapatok bevonultak november 4-én, mert ő követelte a szovjet csapatok kivonását, miközben ott már ezt eldöntötték, hogy kimennek! Nagy Imre bejelentette azt is, hogy a varsói szerződést felmondja Magyarországra!

A magyarázat szerint ez olaj volt a tűzre

és felénk fordította a tankokat, a fegyvereket!

Fagyos vasárnap reggel volt. Ma is hallom a lépteimet, amikor kiléptem a kapun és a templom felé mentem. Minden lépésemnél a fagyos föld kopogott! Egyszer csak jöttek a még fagyosabb ***november 4. hírek***, amik elértek Győrbe is Budapestről!

Reálisabb elmélet a forradalomról

Miért nem léphettünk egy győztes forradalom után új útra, amire vágyakoztunk?

Ez az elmélet számomra legalább is az előbbinél sokkal realitásabbnak tűnik!

A nyugat elnézte álnok, közömbös, hazug módon, hogy egy kicsi nép vére folyjon azért, hogy az egész keleti világ szemében gyűlöletes szovjet monolitikus birodalom megtörjön! Egy hazug világ elnézte, hogy egy nép vérezzen!

Mi megrekedtünk egy győztes forradalom élményénél, amire most emlékezünk, de valójában akkor az új élet nem születhetett meg!

Sajátos a helyzet, akkor is az volt, ma is az!

A VIII. kerületben van néhány idős ember, akik lelki gondozottaim, akik az életemhez tartoznak! Megdöbbsentem tegnap délután, amikor végigjártam ezeket az idős, magára maradt embereket! Szinte minden házon lobogott a lukas magyar zászló! Ahogy elhagytam a VIII. kerületet, jöttem a VII. kerület felé, a VI. kerület felé, itt-ott láttam egy-két zászlót! Amikor a körútra érkeztem itt-ott fél m2-es kis zászlócskát láttam! Ez is jelzi népünk mai válaszát!

***Ha az emberek a hősokeket, az áldozatokat tisztelik,
akkor lesznek mindig újra és újra hősokek, talán áldozatok is!
De új életet remélni, új életet építeni hősokek nélkül,
áldozatok nélkül nem lehet!***

Ki lesz a hős? Ki lesz az áldozat? Csak az Isten tudja! A mai reggelen nekünk mindenképpen köszönetet kell mondani azoknak a hős fiataloknak és az akkor élő embereknek, mert az, hogy ma így vagyunk itt, – ezt sokan hangoztatják – nélkülük lehetetlen lenne! A kérdés az, hogyan leszünk itt holnap, ötven-hatvan év múlva? Az már nem az 56-osokon múlik!

***Imádkozzunk Istenhez,
hogy tudjunk hősokek lenni, ha kell, áldozatok is,
mert az életnek ára van!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Nem vagyunk szentek. Akik az életüket áldozták, azok sem szentek, de - visszaemlékezve a hatvan évvel ezelőtti eseményekre - egészségesebb lelkű emberek voltak, morális értékekkel bíró emberek voltak sokkal inkább, mint a ma élők! Ha valamiért imádkozni kell, ha valamiért tenni kell, akkor azért, hogy gyógyuljon a lelkünk, gyógyítsuk a lelkünket, mert amorális emberekkel csak amorális világot lehet építeni! Imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ma nagy ünnepi események lesznek különböző helyszíneken! Most az Isten áldásával menjünk el! Azt szeretném, hogy ez az áldás minden magyar embert elérjen! Legyünk méltók önmagunkhoz! Hatvan év után hagyjuk a sípokat a zsebünkben! Ne csináljunk cirkuszt a hőseinkből, az áldozatainkból!

Ezen a héten a ***provinciálisunk*** Bécsből itt lesz nálunk, vizitál! Ez azt jelenti, hogy jobban meg akarja ismerni az intézményeink munkáját, munkatársainkat! Holnap, hétfőn az esti szentmisén hívjuk a Szentlelket! Kedden, szerdán reggel ½ 7-kor szentmisével kezdjük a napot! Akik tudnak, vegyenek részt ezeken a szentmiséken! Ez a néhány nap nagyon fontos a mi életünkben, az intézményeink életében most, amikor az egész egészségügyi rendszert átalakítják! Nagyon fontos az a hangsúly, amit az Irgalmas Rend a hospitalitas karizmájával, szellemével az emberek lelkére való tekintettel képvisel!